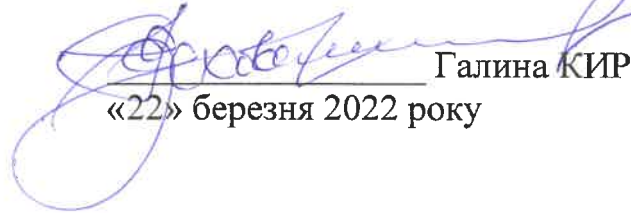

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ЖИТОМИРСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ ІВАНА ФРАНКА
ІСТОРИЧНИЙ ФАКУЛЬТЕТ

«ЗАТВЕРДЖУЮ»

Голова приймальної комісії
Житомирського державного
університету імені Івана Франка

 Галина КИРИЧУК
«22» березня 2022 року

ПРОГРАМА ФАХОВОГО ВСТУПНОГО ВИПРОБУВАННЯ З

«ФІЛОСОФІЇ»

ДЛЯ ВСТУПУ НА ДРУГИЙ (МАГІСТЕРСЬКИЙ) РІВЕНЬ ВИЩОЇ

ОСВІТИ ЗІ СПЕЦІАЛЬНОСТІ

033 ФІЛОСОФІЯ

Житомир – 2022

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

Мета фахового вступного випробування з філософії перевірка теоретичних знань та практичних навичок вступників, яких вони набули під час навчання на освітньому ступені/рівні бакалавра/спеціаліста, з метою формування рейтингового списку та конкурсного відбору абітурієнтів на навчання за освітнім ступенем магістра спеціальності 033 Філософія в межах ліцензованого обсягу спеціальності.

Вступник під час тестування повинен не лише показати теоретичний рівень досягнень, а й виявити вміння аналізувати філософські концепції, пояснювати природу, функції та механізми явищ суспільного життя в контексті різноманітних філософських парадигм, розкривати їх сутність та значення для розвитку суспільства, класифікувати ці явища за різними критеріями, проводити порівняльний аналіз, давати визначення філософським категоріям, використовувати принципи філософського мислення у процесі аналізу феноменів суспільного життя та культури, демонструвати обізнаність із тенденціями і проблемами розвитку сучасних філософських знань.

СТРУКТУРА ПРОГРАМИ

Історія розвитку філософської думки

1. Філософія як історична форма світогляду. Предмет філософії

Світогляд та його структура. Історичні типи світогляду. Міф та релігія як первісні форми світогляду. Філософія як теоретична основа світогляду. Предмет філософії та її структура. Філософія і наука: спільні та відмінні риси. Функції філософії. Філософія і філософування. Софійний та епістемний способи філософування.

2. Виникнення філософських уявлень у культурах Сходу та Заходу

Проблема «Схід» – «Захід»: виміри співвідношення (територіально-географічний, культурологічний, економічний, релігійний філософський). Історія питання у філософії. Європоцентризм. Стан проблеми в умовах культурної кризи Заходу. Компаративістській підхід до подолання опозиції «Схід» – «Захід». Порівняльний аналіз духовних форм освоєння світу азіатського та античного світогляду. Осьовий час Ясперса. Перші філософські вчення в Давньому Китаї, Індії та Греції. Давньокитайська міфологія та її специфіка. Виникнення та специфіка давньокитайської філософської думки, її класичні школи: конфуціанство (школа «служивих людей»), даосизм, легізм (школа «законників»), моїзм, натурфілософія. Конфуціанство і його головні категорії. Вчення про «виправлення імен». Поняття про «благородну людину» як ідеальний тип «служивої людини». Вчення про управління суспільством і державою. Першість принципу «фа» (закону) в легізмі. Протистояння конфуціанства і легізму як двох основних течій морально-суспільної і політичної думки Давнього Китаю.

Філософський даосизм і основні етапи його розвитку. Основні поняття вчення даосів. Конфуціанське і даоське розуміння Дао. Історичні долі розвитку давньокитайської філософії, її місце і значення у сучасній культурі Китаю. Буддизм. Головний закон життя і «чотири благородні істини» буддизму. «Восьмискладовий шлях» і нірвана. Перетворення буддизму в одну з світових релігій. Хінаяна і Махаяна. Історичні долі розвитку буддизму. Основні школи раннього періоду давньогрецької філософії. Критика антропоморфізму міфології. Діалектика п'яти елементів. Мілетська школа. Фалес, Анаксимандр, Анаксимен. Перші космологічні системи античності. Діалектика єдиного і становлення у вченні Геракліта. Єдність вогню, логосу, часу і закону. Передумови вчення про людину і суспільство. Атомістика Левкіппа і Демокріта. Онтологічний індивідуалізм, єдність макро- і мікрокосму. Основні властивості атомів. Діалектика буття і небуття. Криза натурфілософії. Сократ і його місце в історії філософії. Діалектика як мистецтво визначення загальних понять. Відмінність від софістів. Вчення про благо. Антропологічний раціоналізм. Суд над Сократом і криза полісної демократії. Платонізм як центральна система західної філософії. Життя Платона. Періодизація творів. Вчення про буття. Поняття ейдоса. Субстанціальність ідей. Світ як єдність ідеального і матеріального. Вчення про пізнання. Політична філософія Платона. Вчення про державу як продовження вчення про космос. Структура ідеальної держави та її характеристики. Філософська система Аристотеля. Навчання Олександра Македонського. Аристотель і Платон. Суперечність аристотелівської критики платонізму. Переваги і недоліки формальної логіки у порівнянні з діалектикою Платона. Уявний емпіризм Аристотеля. Основні поняття «Метафізики». Деталізація становлення речі. Диференціація понять ейдоса і матерії. Суть і форми держави. Проект ідеальної держави. Криза класичної античної філософії. Передумови виникнення філософії еллінізму. Розпад поліса. Необхідність поглиблення уявлення про особу. Виникнення протиріччя між особою і державою. Виникнення бюрократії та інтелігенції. Аполітичність і суб'єктивізм філософії. Доля як непізнана субстанція космосу. Філософія як спосіб захисту від зовнішнього світу. Епікуреїзм. Стоїцизм. Скептицизм

3. Філософія Середньовіччя

Патристика Поняття патристики. Патристика та патрологія. Грекомовна та латиномовна апологетика. Основні представники. Два способи відношення до язичницької мудрості. Тертулліан. Особистість та вчення Аврелія Августина. Релігія та філософія у творах Августина. «Сповідь» – розповідь про особисте навернення. «Про град Божий» – навернення всесвітнє. Трактат про свободу волі. Суперечка з маніхеями, пелагіанцями, донатистами. Августин: буття та час. Есхатологічна історія. Схоластика Рання схоластика. Поняття схоластики. Каролінгське відродження. Діяльність Алкуїна. Тривіум та квадрівіум. Іоанн Скотт Еріугена. Трактат «Про розділення природи». Проблема універсалій у середньовічній філософії. Початок суперечки про універсалії, її джерела.

Реалізм Шартрської школи (Бернард Шартрський та Гілберт Порретанський). Суперечка П'єра Абеляра з вчителями (Гійом з Шампо, Росцелін). Метод *quaestio*. Фома Аквінський. Життя та праці Фоми. Поняття «буття» у філософії Ф. Аквінського як завершення перетворення аристотелівської *energeia* в середньовічну *actualitas*. Св. Фома про суще та сутність. Етика Аквіната. Томізм в історії та сучасному світі.

4. Філософія доби Відродження

Неоплатонізм Відродження як культурний феномен. Філософські паралелі: Відродження і античність; Відродження та середньовіччя. Гуманізм як форма ренесансного світогляду. Антропоцентризм і проблема людської особистості. Основні етапи розвитку ренесансного гуманізму. Специфіка ренесансного неоплатонізму. Роль Флорентійської академії в поширенні платонівських та неоплатонівських ідей. М. Фічіно і Дж. Піко делла Мірандола як чільні представники флорентійського неоплатонізму. Соціально-філософські вчення доби Відродження. Людина і суспільство в ренесансному світогляді. Концепція «громадянського гуманізму». Політико-філософські доктрини. Н. Макіавеллі. Соціальні утопії: Т. Мор і Т. Кампанелла.

5. Філософія Нового часу

Ф. Бекон та Р. Декарт Соціально-історичні та теоретичні чинники формування філософії Нового часу. Філософія Ф. Бекона. Практичні завдання філософії та науки. «Велике відновлення наук». Класифікація наук. Вчення про ідоли (примари) людського розуму. Критика Беконом схоластичної логіки та його емпіричний метод. Теорія індукції. Вчення про «природи» і «форми». Концепція руху. Обґрунтування емпіризму. Погляди на суспільне життя. Філософський раціоналізм Р. Декарта. Картезіанська концепція науки. Раціоналістичний метод. Проблема методологічного сумніву та інтуїції. Метафізичне обґрунтування методу. Вчення про духовну субстанцію та теорія пізнання. Філософія Т. Гоббса та Дж. Локка. Концепція знання та мови у гносеології Т. Гоббса. Номіналістично-емпіричний характер гносеології. Індукція і дедукція, аналіз і синтез. Вчення про природу та людину. Людина як суб'єкт моралі. Проблема свободи людини. Вчення про суспільство та державу. Вчення про релігію. Значення філософії Т. Гоббса в історії філософії. Предмет філософії Дж. Локка. Досвідне походження знання, критика теорії вродженості ідей, понять та норм моралі. Проблема досвіду. Види знання, спроба емпіричного пояснення достовірності знання, види істинності. Чуттєве, демонстративне та інтуїтивне пізнання. Етика Дж. Локка. Соціально-філософські та суспільно-політичні погляди Локка. Філософія Б. Спінози та Г. Лейбніца Проблема пантеїзму, атеїзму, матеріалізму у філософії Спінози. Бог – субстанція – природа. Атрибути субстанції. Модуси: безкінечні і конечні. Людина як складний модус. Система онтології і діалектика. Принципи пізнання. Проблема знання. Чуттєве пізнання. Абстрактне знання. Проблема достовірності знання. Проблема інтуїції та особливості раціоналізму. «Демонстративне пізнання» і проблема істини. Натуралістична антропологія, проблема волі, вчення про

афекти. Проблема співвідношення свободи та необхідності. Обґрунтування моралі. Соціальні погляди. Принципи раціоналістичної методології. Метафізика як вчення про Бога і субстанцію. Основні властивості субстанції. Проблема життя, механіцизм і телеологія. Деїстичне вчення про наперед встановлену гармонію. Проблема свободи та теодицея. Філософія Дж. Берклі та Д. Юма Критика сенсуалістичної гносеології Дж. Локка у Дж. Берклі. Вчення про первинні та вторинні якості, взаємодія відчуттів. Вчення про ідеї як джерело знань. Проблема матеріальної субстанції, існування речей і душ. Єдність і неперервність існування речей. Критерії істинності знання. Проблема причинності. Етичне вчення. Психологізм теорії пізнання Д. Юма. Структура досвіду. Чуттєвість і рефлексія. Проблема субстанції. Обґрунтування причинності вірою. Антропологічні погляди Д. Юма. Філософія І. Канта Вчення про "речі у собі" як основа його теорії пізнання. Трансцендентальна логіка і вироблення системи апріорних понять і істин. Вчення про протиріччя – антиномії. Етичне вчення І. Канта; категоричний імператив. Філософія Г. В. Ф. Гегеля Філософська система і діалектичний метод Г. В. Ф. Гегеля. Діалектика природи. Розвиток натурфілософії Г. В. Ф. Гегеля; духовна сутність природи як сфера втілення категорій. Феноменологія духу як входження в абсолют через діалектику його феноменів. Філософія історії Гегеля. Вчення про абсолютний дух. Логіка і теорія пізнання. Філософія Л. Фейєрбаха Антропологічний матеріалізм Л. Фейєрбаха. «Нова філософія» Л. Фейєрбаха як заперечення сумнівних орієнтирів гносеології та пошуки нової самостійної та чистої істини. Усвідомлення Л. Фейєрбахом тенденції Нового часу у вигляді перетворення теології на антропологію. Людина як головний предмет філософії у творах Л. Фейєрбаха. Дух як відчуження від природи, абсолютний дух як абсолютизація реальних людей. Проблема щастя у філософії Л. Фейєрбаха, зв'язок щастя з мораллю.

б. Основні тенденції, напрямки і риси сучасної світової філософії

Передумови становлення сучасного етапу розвитку філософії. Класичні і некласичні форми філософствування. Неокантіанство: Марбурзька (Г. Коген, П. Наторп, Е. Кассіер) і Баденська (В. Віндельбанд, Г. Ріккерт) школи. Неогегельянство (Б. Кроче, Дж. Колінгвуд та ін.). Філософія екзистенціалізму як філософія людського існування. Витоки екзистенціалізму. «Екзистенціальна діалектика» у вченні С. К'єркегора. Основні представники і проблеми екзистенціалізму. Людина в умовах відчуження, соціальних криз і порубіжних ситуацій. Релігійний (Г. Марсель, К. Ясперс) і атеїстичний (Ж.-П. Сартр, А. Камю) напрямки екзистенціалізму. Життя і смерть з точки екзистенціальної філософії. Філософія позитивізму та його еволюція. Позитивізм як філософія «без метафізики» (О. Конт, Г. Спенсер). Емпіріокритицизм, або махізм, про світ «крізь призму» відчуттів. Неопозитивізм і його напрямки та школи: Віденський гурток (М. Шлік, Р. Карнап); Львівсько-Варшавська школа (К. Айдукевич, Я. Лукасевич, Т. Котарбінський); філософія лінгвістичного аналізу (Д. Мур, Л. Вітгенштейн); загальна семантика (С. Чейз, С. Хайякава). Вчення про

логічний аналіз мови науки, семантичний аналіз значень термінів і слів, лінгвістичний аналіз висловів. Формування під впливом ідей К. Поппера постпозитивізму: концепція фальсифікаціонізму К. Поппера; концепція наукових революцій Т. Куна; методологія науково-дослідницьких програм І. Лакатоса; «методологічний анархізм» П. Фейєрабенда; концепції С. Тулміна, Д. Агассі та ін.

7. Генеза розвитку філософської думки в Україні

Філософська думка часів Київської Русі. Етапи розвитку суспільної думки епохи Київської Русі. Джерела філософських ідей Київської Русі. «Слово про Закон і Благодать» митрополита Іларіона, «Пространственне житіє» Костянтина (Кирила) – філософа, «Слово о полку Ігоревім». Філософія Відродження і Просвітництва на Україні. Поширення ідей мислителів доби Відродження та Реформації. Діяльність братських шкіл (Г. Смотрицький, В. Суразський, К. Острозький, Х. Філалет, І. Вишенський, С. Зизаній, М. Смотрицький) та Києво-Могилянської академії (П. Могила, І. Гізель, Ф. Прокопович та ін.). Формування і розвиток українського романтизму. Філософія Г. Сковороди. Вчення про «сродну працю». Розвиток філософії серця у творчості П. Юркевича. Український романтизм (М. Гоголь, Т. Шевченко, М. Костомаров, П. Куліш). Поширення ідей позитивізму в різних науках (В. Лесевич, О. Потебня, М. Туган-Барановський, Б. Кістяківський). Філософія українських письменників кінця ХІХ – початку ХХ ст. (І. Франко, Л. Українка, П. Грабовський, М. Коцюбинський). Філософія періоду «другого відродження» (М. Грушевський, В. Винниченко). Філософія України в радянський період: «механісти» і «діалектики». Проблеми розвитку соціальної філософії. Розвиток української філософії у діаспорі (Д. Чижевський, О. Кульчицький, І. Лисяк-Рудницький, М. Шлемкевич, В. Янів та ін.). Суперечності розвитку філософської думки в Україні у першій третині ХХ ст., становлення Київської філософської школи (П. Копнін, В. Шинкарук). Новітня українська філософія.

Основні розділи філософії

8. Онтологія: становлення, базові категорії

Діалектика буття. Становлення онтології в античній філософії. Дослідження субстанції як початку буття. Вогонь, земля, повітря та вода як основа світоустрою. Проблема буття та мислення. Філософія Парменіда. Категорії буття. Діалектика буття та небуття. Субстанція та ключові напрямки класичної онтологічної думки. Субстанція та субстрат. Субстанція як духовне першоджерело. Річ – властивість – відношення. Зв'язок принципу розвитку та принципу детермінізму. Закони діалектики (матеріалізм або ідеалізм). Детермінізм та індетермінізм. Закон заперечення заперечення. Закон переходу кількісних змін в якісні. Закон взаємодії протилежностей. Основні детермінаційні зв'язки та категорії детермінізму. Категорії «сутність-явище», «необхідність-умовність», «імовірність-дійсність», «причина-наслідок», «форма-зміст». Рух як атрибут буття Проблема руху в античній філософії та логічні вектори її вирішення. Апорії Зенона. Рух в

роботах Аристотеля. Метафізична та діалектична концепції руху. Рух як сутність буття та атрибут світобудови. Рух та розвиток. Кількісні та якісні зміни. Риси розвитку. Проблеми прогресу. Основні моделі розвитку: регресивний розвиток, еволюціоністська модель, емерджентизм. Просторово-часові виміри буття Становлення міфологічних уявлень про простір та час. Порядок і хаос у міфологічних моделях світу. Основні трактування простору та часу. Дилема «субстанціональна-реляційна» концепції простору та часу. Властивості простору-часу. Кінцевість буття (кінець світу, зникнення цивілізацій). Сукупність явлень про організацію соціального простору-часу. Особливості біологічного простору-часу. Свобода та її виміри Свобода як постійний об'єкт людських бажань. Сутність та межі свободи. Втеча від свободи та її пропаганда. Свобода як ідеальний стан персоніфікованого та самостійного життя. Діалектика свободи та несвободи. Етичний, пізнавальний та екзистенційний виміри свободи. Свобода та самотність як супутники людини в суспільному просторі. Економічний та політичний аспекти свободи.

9. Аксиологія: основні поняття

Основні поняття аксіології. Механізм формування соціальних цінностей. Три типи визначення цінностей. Ієрархічний розвиток соціальних цінностей. Суб'єктивістська та об'єктивістська трактовки цінності. Суб'єкт-об'єктна трактовка цінності. Волонтаристська трактовка цінності. Ціннісне відношення як складова людського життя Будова людської діяльності. Позаінстинктивне управління людською діяльністю. Цілепокладання. Схема структури людської діяльності за М. Каганом. Цінність та істина як різні типи відносин пізнання та оцінки. Аксиологічна нейтральність істини. Цінність і корисність. Естетизм та утилітаризм в житті людини. Цінність та мета як прояви оціночної та проектної діяльності.

10. Гносеологія: проблеми пізнання

Основні питання гносеології. Взаємозв'язок категорій «суб'єкт – об'єкт», «буття – свідомість», «матеріальне – ідеальне». Предмет епістемології. Феномен наукової раціональності. Зв'язок гносеології та онтології Апорії Зенона. Зв'язок гносеології та філософської антропології. Свобода в сфері пізнання. Когнітивна психологія. Когнітивні карти. Пізнання як основа свідомості. Кібернетичні системи у пізнавальній діяльності. Проблема штучного інтелекту. Логіка і гносеологія. Поняття «логічної» та «гносеологічної» істини. Структура лінгвістика у системі знань про пізнання. Співвідношення понять «гносеологія» та «епістемологія». Теорія пізнання в системі філософського знання, її специфіка. Співвідношення теорії пізнання з методологією науки. Теорія пізнання у контексті історії науки та культури. Продукування та функціонування знання на тлі культурного контексту. Знання у сучасній інформаційній цивілізації.

11. Свідомість як філософська категорія, культурний і суспільний феномен

Зміст поняття «свідомість». Структура свідомості. Проблема співвідношення буття та свідомості, тіла та свідомості, мови та свідомості. Сучасні ідеалістичні інтерпретації свідомості (Дж. К. Екклз, Р. Суінберн).

Дуалістичні інтерпретації свідомості. Оказіоналізм. Критика дуалізму (Р. Патнем, метафора «Привід у машині»). Матеріалістичні інтерпретації свідомості. Фізикалізм (Я. Молешот). «Важка проблема свідомості». Мисленневий експеримент «Кімната Мері» Ф. Джексона. Функціоналізм (Д. Денет). Діалектико-матеріалістична концепція свідомості. Дискусія Е. Ільєнкова та Д. Дубровського. Загорський експеримент. Ідеальність як субстанційна ознака свідомості. Суспільно-історична зумовленість свідомості. Взаємозв'язок буття та свідомості. Елементи свідомості. Тілесно-перцептивні здібності людини. Відчуття. Сприйняття. Предметні уявлення. Мислення. Загальні поняття. Принцип істини. Абстрагування. Емоційна сфера свідомості. Інстинктивно-афективні стани. Почуття. Любов. Принцип насолоди. Ціннісно-мотиваційна сфера свідомості. Ідеали. Уява. Інтуїція. Протосвідомість, свідомість і надсвідомість. Предметна свідомість. Свідомість як переживання. Самосвідомість. Рефлексія як призначення філософії. Феномен несвідомого. Концепція З. Фрейда. Концепція К. Юнга. Архетипи «Тінь», «Персона», «Самість». Структура пізнання: типи, види, рівні пізнання. Пізнання як складний процес: різноманітність типів, видів, рівнів і форм. Історичні типи пізнання: міф, релігія та їх роль у процесі пізнання. Обумовленість стосунків наукового та позанаукового знання певним етапом історичного розвитку. Мистецтво, здоровий глузд як різновиди знання та форми пізнавальної діяльності. Різноманітність форм знання. Буденне знання, його роль у становленні та функціонуванні науки. Проблема позанаукового знання з позицій теорії пізнання і наукової експертизи. Різновиди позанаукового знання (паранаукове, псевдонаукове, квазінаукове, антинаукове). Рівні пізнання: емпіричний, теоретичний. Феномен наукового пізнання Сутність наукове пізнання. Основні завдання наукового пізнання. Принципи наукового пізнання. Функції наукового пізнання. Об'єкт і предмет наукового пізнання. Закони і закономірності функціонування та розвитку об'єкту як предмет наукового пізнання. Наука як сукупність теоретичних знань про навколишній світ. Наукові знання та їх особливості: системність, логічність, аргументованість, обґрунтованість. Складові наукового пізнання: ідеї, гіпотези, теорії. Філософське знання та його співвідношення з наукою. Проблеми пізнання в науці та філософії. Феномен наукової раціональності. Відчуження наукового пізнання. Феномен мерітократії та сцієнтизм. Методологія наукового пізнання Поняття про метод. Проблема методу у філософській та науковій думці. Метод як сукупність визначених правил, прийомів, способів, норм пізнання і дії. Метод як система розпоряджень, принципів, вимог, що орієнтують суб'єкта в рішенні конкретної задачі, досягненні визначеного результату в даній сфері діяльності. Роль і значення методу у процесі пізнання. Методологічні новації посткласичного етапу розвитку науки (методологічний плюралізм, запровадження ідей та методів синергетики). Руйнування жорсткої дихотомії методів природничих і соціальних наук, зближення та взаємодія їхніх методів. Позитивістські хвилі (К. Поппер). Методологічний анархізм (П. К. Фейєрабєнд). Феномен суспільної свідомості. Дефініція суспільної

свідомості. Буденний рівень суспільної свідомості. Суспільна психологія як рівень суспільної свідомості. Ідеологічний рівень суспільної свідомості. Поняття «ідеологія». Ліберальна, консервативна, соціалістична суспільна свідомість. Анархістська та етатистська суспільна свідомість. Демократична, авторитарна, тоталітарна суспільна свідомість. Консервативна, радикальна, реформістська, революційна суспільна свідомість. Ринкова та бюрократична суспільна свідомість. Проблема соціальної ідентифікації.

12. Соціальна філософія

Суспільство як природний світ. Зміст поняття «суспільство». Природне в різних сферах суспільства. Діалектика суспільства та природи. Суспільство як світ культури. Визначення сутності культури. Культура в суспільно-історичному контексті. Діалектика людини та суспільства. Феномен людини. Проблема антропосоціогенезу. Абстрактно-всезагальна людина та суспільство. Взаємозв'язок інтересів особистості та суспільства як інтегральна закономірність суспільного розвитку. Відцентрові та доцентрові тенденції суспільного розвитку. Умови та форми відтворення єдності особистості та суспільства. Соціальна структура суспільства. Політична система суспільства. Поняття «влада». Сутнісні структурні аспекти феномену влади. Соціальна відповідальність як сутнісний вияв влади.

13. Футурологія. Майбутнє: проблеми прогнозування

Соціальні діагностика, прогнозування та проектування. Випереджальне відображення як властивість «соціальної матерії». Передбачення та прогнозування: зміст понять. «Прогнози, що самоанулюються». «Прогнози, що самоздійснюються». Нормативні та описові соціальні прогнози суспільного розвитку. Соціальне проектування як форма цілепокладання розвитку суспільства. Межі і можливості конструювання нових форм розв'язання суспільних протиріч. Детермінанти оптимізації розвитку українського суспільства. Формальна та фактична незалежність держави. Проблема суспільно-політичного ідеалу та проекту. Теорія поступального розвитку. Людство на шляху до нової цивілізації. Закономірності соціально-політичного розвитку сучасної України.

СПИСОК РЕКОМЕНДОВАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

Основна

1. Бичко А. К., Бичко І. В., Табачковський В. Г. Історія філософії: підручник. Київ: Либідь, 2001. 408 с.
2. Воловик В. І. Вступ до філософії: навч. посібник. Запоріжжя: Просвіта, 2002. 160 с.
3. Воловик В. І. Філософія релігійного свідомості. Запоріжжя: Просвіта, 2009. 232 с.
4. Гатальська С. М. Філософія культури: Підручник для студ. вищих навч. закл. Київ: Либідь, 2010. 328 с.
5. Історія української філософії: Підручник для студ. вищих закладів освіти. Київ: Академвидав, 2010. 624 с.

6. Марія Фюрст, Юрген Тринкс. Філософія / Пер. з нім. Вахтанга Кебуладзе. Вид. друге. К.: ДУХ І ЛІТЕРА, 2019. 536 с.
7. Причепій Є.М., Черній А.М., Чекаль Л.А. Філософія: підручник; 3. вид., випр., доп. Київ: Академвидав, 2011. 592 с
8. Саух П. Ю. Філософія: Навч. посібн. для студ. ВНЗ – Київ : Центр навчальної літератури, 2003. 256 с.
9. Філософія історії: підручник / Габріелян О.А., Кальной І. І., Цветков О. П. Київ: Академвидав, 2011. 213 с.
10. Філософія: Підручник / Бичко І.В., Бойченко І.В., Табачковський В.Г. та ін. Київ: Либідь, 2010. 408 с.
11. Філософія як історія філософії: підручник / За ред. В.І.Ярошевця. Київ: Центр учбов. л-ри, 2012. 648 с.
12. Філософія ХХ-ХХІ століть: імена: біограф. словник / уклад. Ю. В. Омельченко. Київ: Фенікс, 2011. 211 с.
13. Хамітов Н., Гармаш Л., Крилова С. Історія філософії: проблема людини та її меж. Вступ до філософської антропології як метаантропології. Навчальний посібник зі словником. – 4-е видання перероблене та доповнене. Київ: КНТ, 2016 396 с.

Додаткова

1. Александрова А. Філософія середніх віків та доби Відродження: підручник. Київ: ПАРАПАН. 2002.
2. Від витоків до середини ХІХ століття: Короткий довідник з історії філософії. К., 1997.
3. Воронкова В. Г. Філософія : навч. посіб. К. : Професіонал, 2004.
4. Горський В.С. Історія української філософії : підруч. для студ. вищ. навч. закл. / В.С. Горський, К. В. Кислюк. К. : Либідь, 2004.
5. Губар О. М. Філософія: інтерактивний курс лекцій: навч. посіб. для студ. вищ. навч. закл. К. : Центр учб. л-ри, 2007.
6. Гусев В. І. Філософія доби Відродження. Київ: Либідь, 1993.
7. Історія філософії України. Хрестоматія. К., 1993.
8. Європейський словник філософій. Лексикон неперекладностей / під керівництвом Барбари Кассен : пер. з фр. К. : Дух і літера, Т. 1. 2011.
9. Європейський словник філософій. Лексикон неперекладностей / під керівництвом Барбари Кассен : пер. з фр. К. : Дух і літера, Т. 2. 2011.
10. Основи філософських знань. Філософія, логіка, етика, естетика, релігієзнавство: підручник / М. І. Горлач [та ін.]. К. : Центр учб. л-ри, 2008.
11. Україна: філософський спадок століть. Хроніка-2000. Вип. 1. К., 2000.
12. Пазенок В. С. Філософія: навч. посіб. / В. С. Пазенок. - К. : Академвидав, 2008.
13. Петрушенко В. Л. Філософія: Курс лекцій: Навчальний посібник для студентів вищих закладів освіти III-IV рівнів акредитації; 3-тє видання, перероб. і доповн. Львів : «Манголія плюс»; видавець СПД ФО В.М. Піча, 2005.

14. Подольська Є.А. Філософія. Підручник. Київ: Фірма «Інкос», Центр навчальної літератури, 2006.
15. Попович М. Бути людиною . К. : Києво-Могила. акад., 2011.
16. Філософія: навч. посібник для студентів вузів / За ред. І. Ф. Надольного; 5-те, вид., виправ. і доп. Київ: Вікар, 2005.
17. Філософія. Природа, проблематика, класичні розділи : навч. посіб. / за ред. Г.І. Волинки. 2-ге вид. К. : Каравела, 2011.
18. Філософія: світ людини : курс лекцій / В. Табачковський та ін.. К. : Либідь, 2003.
19. Філософія: мислителі, ідеї, концепції : підручник / В.Г. Кремень, В. М. Ільїн. К. : Книга, 2005.
20. Філософія: логос, софія, розум : підручник / В.Г. Кремень, В.В. Ільїн. К. : Книга, 2007.
21. Філософська енциклопедія / Ін-т філософії НАН України. К., 2002.
22. Філософський словник. За ред. В.І. Шинкарука. К., 1986.
23. Філософський словник: терміни, персоналії, сентенції : для студ. вищ. навч. закл. / Віктор Петрушенко ; Л. : Магнолія 2006, 2011.
24. Філософія. Від витоків до сьогодення : хрестоматія : навч. посіб. / Київ. нац. ун-т ім. Т. Шевченка ; за ред. Л. В. Губерського. 2-ге вид., стер. К. : Знання, 2012.
25. Ярошовець В. І. Історія філософії: від структуралізму до постмодернізму: підручник. Київ: Знання України, 2004.

ХАРАКТЕРИСТИКА ВАРІАНТУ ЕЛЕКТРОННОГО ТЕСТУВАННЯ

Зміст тесту визначається на основі Програми вступного фахового випробування (затвердженої ректором університету). Загальна кількість запитань – **45**. На виконання тесту відведено **75 хвилин**. Тест складається із завдань трьох форм:

1. **Завдання з вибором однієї правильної відповіді (30 завдань)**. До кожного завдання подано варіанти відповідей, з яких лише один правильний. Завдання вважається виконаним, якщо абітурієнт обрав і позначив правильну відповідь у відповідному тестовому полі.
2. **Завдання на встановлення відповідності (логічні пари) (10 завдань)**. До кожного завдання подано інформацію позначену цифрами (ліворуч) і літерами (праворуч). Щоб виконати завдання, необхідно встановити відповідність інформації, позначеної цифрами та літерами (утворити логічні пари). Завдання вважається виконаним, якщо абітурієнт правильно визначив логічні пари і позначив їх у відповідних тестових полях.
3. **Завдання на встановлення правильної послідовності (5 завдань)**. До кожного завдання подано перелік дій (понять, форму, характеристик тощо), позначених літерами, які потрібно розташувати у правильній послідовності. Завдання вважається виконаним, якщо абітурієнт правильно визначив та позначив послідовність всіх пропонованих подій у відповідному тестовому полі.

Схема оцінювання тесту:

1. Завдання з вибором однієї правильної відповіді оцінюється в **0** або **1** тестовий бал: **1** бал, якщо вказано правильну відповідь; **0** балів, якщо вказано неправильну відповідь або вказано більше однієї відповіді, або відповіді не вказано.
2. Завдання на встановлення відповідності (логічні пари) оцінюється в **0, 1, 2, 3, 4, 5** тестових балів: **1** бал за кожну правильну встановлену відповідність (логічну пару); **0** балів, якщо не вказано жодної правильної логічної пари або відповіді на завдання не надано.
3. Завдання на встановлення правильної послідовності оцінюється в **0, 1, 2, 3, 4** тестових бали: **4** бали, якщо правильно вказано послідовність усіх подій; **3** бали, якщо правильно вказано першу та останню події; **2** бали, якщо правильно вказано другу та третю події; **1** бал, якщо правильно вказано або першу або останню подію; **0** балів, якщо неправильно жодна із вказаних подій, або відповідь не надано.

Кількість завдань фахового вступного випробування

Рівень	Кількість завдань	Максимальна кількість балів за одне завдання	Загальна кількість тестових балів
1	30	1	30
2	10	5	50
3	5	4	20
Разом	45	-	100

Абітурієнт отримує 100 балів під час початку виконання вступного випробування. Результати фахового випробування оцінюються за 200-бальною шкалою від 100 до 200 балів. Рекомендованими до зарахування до Житомирського державного університету імені Івана Франка можуть бути абітурієнти, які на фаховому вступному випробуванні набрали не менше 124 балів.

Голова комісії

Оксана ЧАПЛІНСЬКА